

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/45/2017
Identifikačné číslo spisu: 3113234281
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3113234281.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore zaniknutej obchodnej spoločnosti VM Company, s.r.o. so sídlom Tisové 689, 020 55 Lysá pod Makytou, IČO: 44 570 350, ktorá bola zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Trenčín v oddieli Sro vo vložke číslo 21207/R, o nariadenie dodatočnej likvidácie a vymenovanie likvidátora, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 38CbR/276/2013, v konaní o dovolaní likvidátora proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. apríla 2017, č. k. 8Cob/91/2014-14, takto

rozhodol:

Dovolanie likvidátora o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 06.03.2014, č. k. 38CbR/276/2013-4, vo výroku I. nariadil dodatočnú likvidáciu zaniknutej obchodnej spoločnosti VM Company, s.r.o. so sídlom Tisové 689, 020 55 Lysá pod Makytou, IČO: 44 570 350, ktorá bola zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Trenčín v oddieli Sro vo vložke číslo 21207/R a ktorá bola vymazaná z obchodného registra dňa 12.12.2013. Výrokom II. Mgr. Martina Hurtiša so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza, zapísaného do zoznamu správcov vedeného podľa osobitného zákona pod zn. S1559, súd menoval za likvidátora obchodnej spoločnosti VM Company, s.r.o. so sídlom Tisové 689, 020 55 Lysá pod Makytou, IČO: 44 570 350, ktorá bola zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Trenčín v oddieli Sro vo vložke číslo 21207/R a ktorá bola vymazaná z obchodného registra dňa 12.12.2013. Výrokom III. rozhodol že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že obchodná spoločnosť VM Company, s.r.o. so sídlom Tisové 689, 020 55 Lysá pod Makytou, IČO: 44 570 350, ktorá bola zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Trenčín v oddieli Sro vo vložke číslo 21207/R, bola vymazaná z obchodného registra dňa 12.12.2013. Súd prvej inštancie vykonal výmaz predmetnej spoločnosti z obchodného registra na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.10.2013, č. k. 38K/7/2013-96, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2013, ktorým bolo zastavené konkurzné konanie pre nedostatok

majetku dlžníka VM Company, s.r.o.

3. Okresný súd Trenčín uviedol, že z konkurzného spisu vedeného na tomto súde sp. zn. 38K/7/2013 vyplynulo, že uznesením zo dňa 14.11.2013, č. k. 38K/7/2013-112, právoplatným dňa 10.12.2013, bolo rozhodnuté o vrátení nespotrebovanej časti preddavku vo výške 767,29 Eur dlžníkovi prostredníctvom učtárne. Uvedená finančná hotovosť sa nachádza na účte súdu, keďže spoločnosť je už vymazaná z obchodného registra, teda zanikla a peňažné prostriedky už nie je možné zaniknutému subjektu vrátiť. Zistený majetok spoločnosti po jej zániku tak tvoria finančné prostriedky vo výške 767,29 Eur.

4. Súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 200e ods. 1 písm. b/ O. s. p., z § 71 ods. 4, § 75a zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a uzavrel, že vzhľadom k tomu, že po zániku spoločnosti jej výmazom z obchodného registra zostali v majetku spoločnosti finančné prostriedky vo výške 767,29 Eur, nariadil v súlade s § 75a Obchodného zákonníka dodatočnú likvidáciu spoločnosti a do funkcie likvidátora vymenoval Mgr. Martina Hurtiša, so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak sa konanie mohlo začať bez návrhu.

5. Na odvolanie likvidátora, Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 26.04.2017, č. k. 8Cob/91/2014-14, uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.03.2014, č. k. 38CbR/276/2013-4, v časti jeho výroku II., potvrdil.

6. Odvolací súd uviedol, že ust. § 75 ods.1 Obch. zák. je priamo vylúčené z aplikácie ust. § 75a Obch. zák. pri nariadení dodatočnej likvidácie. Likvidátora môže vymenovať len súd, pretože spoločnosť de iure neexistuje. Z tohto dôvodu preto nie je možné aplikovať na vymenovanie likvidátora § 71 ods.1 Obch. zák. Primeraná aplikácia ustanovení o likvidácii (§ 71 ods.4 Obch. zák.) umožňuje súdu vymenovať za likvidátora osobu zapísanú v zozname správcov. Na vymenovanie inej osoby za likvidátora potrebuje súhlas osoby, ktorá má vykonávať likvidátora. Z toho logicky vyplýva, že pokiaľ súd prvej inštancie do funkcie vymenoval osobu zapísanú do zoznamu správcov, jej súhlas nepotreboval. Navyiac z ust. § 71 ods.5 Obch. zák. vyplýva, že vzdanie sa funkcie likvidátora je možné iba u tých likvidátorov, ktorých nevymenoval súd.

7. Odvolací súd ďalej uviedol, že likvidátora vymenovaného súdom môže odvolať iba súd. V takom prípade je rozhodovanie o odvolaní likvidátora a o vymenovaní nového likvidátora v pôsobnosti registrového súdu, v obvode ktorého má spoločnosť svoje sídlo. Tzv. „dodatočná likvidácia“ je koncipovaná v rámci inštitútu likvidácie spoločnosti, o čom svedčí aj systematické zaradenie ustanovenia §75a Obchodného zákonníka. O nariadení dodatočnej likvidácie a o vymenovaní likvidátora rozhoduje súd uznesením. Pri vymenovaní likvidátora postupuje súd podľa zákona č. 8/2005 Z.z.

8. Podľa krajského súdu predmetom odvolania likvidátora voči uzneseniu okresného súdu, bol jeho nesúhlas s ustanovením za dodatočného likvidátora pre úkony a náklady s tým podľa neho spojené, nie vzdanie sa funkcie. Odvolací súd dodal, že polemizovanie nad možnosťou vzdať sa funkcie, je irelevantné. Rovnako odvolacie dôvody o jednotlivých úkonoch, ako aj o nákladoch potrebných k jednotlivým úkonom, nepovažoval odvolací súd, za relevantné.

9. Krajský súd v Trenčíne konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s právnymi predpismi procesného a hmotného práva, tak ako ich citoval vo svojom uznesení, keď bez návrhu začal konanie o dodatočnej likvidácii spoločnosti. Dodatočnú likvidáciu následne nariadil a vymenoval likvidátora zo zoznamu správcov Ministerstva spravodlivosti SR. Uznesenie súdu prvej inštancie, je preto podľa odvolacieho súdu v napadnutom výroku vecne správne a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem, na základe správne zisteného skutkového stavu.

10. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal likvidátor dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, vychádzajú podľa dovolateľa z nesprávnych skutkových posúdení, z

ktorých boli vyvodené nesprávne právne závery.

11. Dovolateľ má za to, že odvolací súd sa nevysporiadal so základnou otázkou, že ak je likvidátorom osoba zapísaná do zoznamu správcov (a nie je zároveň spoločníkom, štatutárnym orgánom, resp. členom štatutárneho orgánu spoločnosti), vzdanie sa funkcie likvidátora z jej strany je možné. V tejto súvislosti dal dovolateľ do pozornosti skutočnosť, že odvolací súd v inom konaní vedenom pod sp. zn. 8Cob/173/2012, námietky na odvolanie správcu, uznal a správcu z funkcie odvolal. Dovolateľ zdôraznil, že vzdanie sa akejkolvek funkcie je možné, ak vyslovene zákonodarca nestanovil zákaz vzdania sa funkcie, pretože povinnosť zotrvať vo funkcii nemôže byť proti vôli ustanoveného správcu.

12. Na základe vyššie uvedeného dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, resp. aby napadnuté uznesenie dovolací súd zmenil tak, že ho z funkcie likvidátora odvolá.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa v súlade s § 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie likvidátora je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

14. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

15. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol Civilný sporový poriadok v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

16. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

17. Prípustnosť dovolania sa v novej právnej úprave v porovnaní s úpravou účinnou do 30. júna 2016 zásadným spôsobom zmenila. Právna úprava civilného sporového konania účinná od 1. júla 2016 nanovo a v porovnaní s predchádzajúcou úpravou odlišne (prísnejšie) formuluje náležitosti dovolania. Zmyslom tejto právnej úpravy je vytvoriť v civilnom sporovom konaní procesný filter na zjavne neopodstatnené, neprípustné, protirečivé alebo rozporuplné dovolania a zabezpečiť, aby podané dovolanie malo všetky potrebné náležitosti.

18. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku viazanosti dovolacím dôvodom (§ 440 C. s. p.) dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

19. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

20. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že vyššie uvedené ustanovenie je nutné vykladať v súvislosti s § 421 ods. 1 C. s. p. zakladajúcim prípustnosť dovolania tak, že dovolateľ je povinný uviesť z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a súčasne vymedziť dovolací dôvod. Dovolací súd zdôrazňuje, že dovolateľom uvedený dovolací dôvod, že odvolací súd rozhodol v tomto spore inak, resp. sa odklonil od iného rozhodnutia krajského súdu v obdobnom spore, Civilný sporový poriadok neuvádza za prípustný dovolací dôvod vôbec.

22. Ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 C. s. p. nevymedzil označením konkrétneho písmena uvedeného ustanovenia, ani obsahom dovolania, podľa ktorého ustanovenia vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania, v takom prípade dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené.

23. Dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach a ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Najvyšší súd SR napokon nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa, z vlastnej iniciatívy vyhľadávať nepriamo uvádzané dôvody uvedené v dovolaní a subsumovať ich pod príslušné zákonné ustanovenie § 421 ods. 1 C. s. p. V opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v Civilnom sporovom poriadku, ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

24. Preto za procesnej situácie, kedy dovolateľ v dovolaní na preukázanie svojho tvrdenia, z ktorého vyvodzuje nesprávne právne posúdenie, nielenže exaktne neoznačí dotknuté písmeno ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale ani neuvádza v dovolaní žiadne rozhodnutia dovolacieho súdu, od ktorých sa odklonil odvolací súd (písm. a/ uvedeného ustanovenia); nešpecifikuje otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená (písm. b/ dotknutého ustanovenia); prípadne neuvádza rozhodnutia kedy dovolací súd rozhodoval rozdielne (písm. c/ uvedeného ustanovenia), dovolací súd konštatuje, že dovolateľ takto nevymedzil ním uvádzaný dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p.

25. Podľa § 447 písm. f/ C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p.

26. So zreteľom na vyššie uvedené nesplnenie požiadaviek na uvedenie dovolacích dôvodov spôsobom podľa § 432 ods. 2 C. s. p., možno uzavrieť, že podané dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, pričom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p. Preto dovolací súd podľa § 447 písm. f/ C. s. p. dovolanie likvidátora odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.